

Madoff i la confiança

Si tantes enquestes confirmen que, des de fa anys, els polítics d'arreu han perdut la credibilitat minvada que ja havien anat perdent abans altres poders fàctics, com els exèrcits i les esglésies, aquest any passat el món econòmic s'ha afegit a la festa del caos. Els bancs encara es miren de reüll arran de les *subprimes* i els més espavilats d'entre els més rics han caigut en el parany de la xarxa de Madoff per culpa de no veure que allò era *too good to be true*. Com diu Maurice Schweitzer, qui gosaria restar fora del *club* dels qui guanyen diners a cabassos quan s'és un dels pocs escollits a formar-ne part, quan qui és davant havia presidit la Nasdaq, quan hi posa diners gent de relleu i fons d'arreu del món, o quan hi inverteixen aquells que ens cauen bé? Com que les regles del joc ho permeten i els mecanismes de control resulten ineficaços, un cop descobert el bunyol, el que en resulta és una crisi, sobretot de confiança.

Sembla que els fonaments del model financer occidental trontollen i aquells que els encarnen donen cada dia més proves de ser tan humans com els altres. La resta del món, que s'hi havia emmirallat, no vol renunciar a la possibilitat de fruit de les engrunes del nostre estat del benestar (per ara i que duri), malgrat que puguin perdre la vida en l'intent. Esperem que les solucions de futur no ens arribin de rebel·lions com la grega, de la fugida de les drogues, de les guerres, dels dictadors, dels tecnòcrates o dels il·luminats. Ens caldrà més imaginació, menys individualisme i encabir-hi les més diverses perspectives, ja que la sortida de la crisi tampoc no ens la durà cap salvador; per aquests verals sabem per experiència que són *too good to be true*.